

Ad svar på spørgsmål 66

»Er det efter ministerens mening udtryk for kommercielt misbrug, når en sponsor pålægger en eliteidrætsudøver at optræde uden et mærke, der tilkendegiver en bestemt ideologisk holdning, f.eks. Værn om Danmark eller Idræt for fred – på og uden for idrætsbanen?«

Svar:

Det vil efter min opfattelse – uden at der derved er tale om kommercielt misbrug – kunne indgå i en aftale mellem en sponsor og institutionen eller (hvis der er tale om arrangementer på specialforbunds- eller klubniveau) mellem sponsor og det pågældende specialforbund eller den pågældende klub, at idrætsudøvere i forbindelse med repræsentative idrætsarrangementer kan pålægges ikke at optræde med mærker, der giver udtryk for en bestemt ideologisk holdning. Jeg mener derimod, der vil være tale om kommercielt misbrug, såfremt der ved sådanne aftaler søges pålagt idrætsudøverne restriktioner herover.

*Spørgsmål 82:**Ad svar på spørgsmål 66*

»Agtter ministeren over for et kommende repræsentantskab at give nogle retningslinjer omkring det i forrige spørgsmål omhandlede område?«

Svar:

Det er min opfattelse, at det kommende repræsentantskab vil have tilstrækkelige retningslinjer i lovforslaget med bemærkninger og i, hvad der fremgår af lovforslagets behandling i folketinget.

Der henvises i øvrigt til svar ad spørgsmål 53.

*Spørgsmål 86:**Ad svar på spørgsmål 64*

»Hvordan forestiller ministeren sig at institutionen kan sikre, at der ikke bliver tale om kommercielt misbrug – ved en særlig tilføjelse til samarbejdsaftalen med sponsor, forskellig fra den i dag eksisterende typiske Team Danmark-kontrakt?«

Svar:

Når jeg i svaret på spørgsmål 64 siger, at institutionen skal sikre mod kommercielt misbrug ved en eliteidrætsudøvers ansættelse i en sponsors virksomhed, tænker jeg for det første på, at jeg – som det fremgår af mit svar på spørgsmål 60 – forestiller mig, at det af kontrakter, som indgås af institutionen, skal fremgå, at idrætsudøveren har fuld ret til at afslå medvirken i reklamearrangementer, som den pågældende ikke ønsker at deltage i. For det andet vil det være institutionens opgave gennem sine generelle støtteordninger at sikre, at den enkelte udøver ikke for at kunne realisere sine idrætslige mål presses ind i et ansættelsesforhold, som den pågældende ikke ønsker.

Spørgsmål 93:

»Udvalget ønsker ministerens kommentar til det af DDGU anførte om, at nærværende lovforslag burde behandles i sammenhæng med den bebudede debat om breddeidrætten og den forventede revision af fritidsloven.«

Svar:

I betænkning nr. 709/1974 om idrætten og friluftslivet og ved nedsættelsen af eliteidrætsudvalget har spørgsmålet om eliteidrætssektorens udvikling været behandlet uafhængigt af spørgsmålene om breddeidræt og fritidslovgivning. Lovforslaget, som bygger på eliteidrætsudvalgets betænkning, tilsigter at forbedre vilkårene for eliteidrætten, uden at dette berører vilkårene for breddeidrætten på nogen skadelig måde. Jeg finder det derfor ikke påkrævet, at disse spørgsmål nu kædes sammen.

Dette lovforslag fastlægger den centrale styring af den nationale elitesektors udvikling, mens tyngden i breddeidrætten ligger i det arbejde, der udføres i landets mere end 10.000 idrætsforeninger. Eventuelt nye initiativer på breddeidrætsområdet bør derfor primært føre til en forøgelse af den lokale aktivitet og støtte.

*Spørgsmål 97:**Ad svar på spørgsmål 81*

»Omfatter udtrykket »repræsentative idrætsarrangementer« alene landskampe og andre direkte idrætslige udfoldelser, eller omfatter udtrykket tillige diverse banketter,